

[Waldorff]

get ubehagelige perspektiver i den formynderstat med dens opbygning af institutioner og dens umyndiggørelse på mange områder, som ellers har været overladt til det, man kan kalde det civile liv, altså det ikke-statslige liv. For det andet er det på ingen måde givet, hvis man ønsker at fastholde en nogenlunde rimelig politik, at der ligger besparelser heri. Det kunne faktisk godt være, at det krævede enten de samme eller stigende udgifter, hvis man ønskede at gennemføre omlægningerne med hensyn til denne institutionsgørelse på en sådan måde, at det f. eks. ikke betød, at kvinderne skulle bombes 30 år tilbage i deres kamp imod undertrykkelsen i dette samfund.

Jeg mener, der er god grund til at advare imod det, som socialdemokratiet er i gang med her. Det kan ikke være nogen tilfældighed, at det netop er på det tidspunkt, hvor socialministeriet skal finde besparelser på bistandsloven, at socialministeren begynder at tale om formynderiet på bistandskontorerne. Det kan heller ikke være nogen tilfældighed, at finansministeren og hr. Camre pludselig begynder at bekymre sig om institutionsamfundet netop på det tidspunkt, hvor man skal finde besparelsesmuligheder for kommunerne, og hvor enhver ved, at netop nedskæringer på daginstitutionerne er noget, som de borgerlige vil elske.

Jeg mener, vi har krav på en forklaring. Om det så skal være statsministeren eller den politiske ordfører, der skal give den, ved jeg ikke. Men jeg vil godt høre: er det rigtigt, som hr. Chr. Christensen hævder, at socialdemokratiet har vist forståelse for den kristelige familiepølse, at man altså skal betale kvinderne for at gå hjemme? Er det rigtigt, sådan som det også har været antydnet fra kristeligt hold, at diskussionerne om børnefamiliens stilling ikke skal tage udgangspunkt i børnekommissionens rapport? Med andre ord: er det rigtigt forstået, at socialdemokratiet vil være klar til af besparelseshensyn at opgive nogle af de betingelser, der eksisterer for, at kvinder kan opnå en økonomisk uafhængighed og derigennem en social selvstændighed, som er nødvendig som forudsætning for en kvindefrigørelse? Jeg er meget interesseret i et svar. Det kunne også være, de radikale var interesserede i at bidrage til diskussionen. De har jo – i hvert fald en enkelt af dem – en vis interesse i sagen.

Når det går rigtig skidt derhjemme, og når man er nødt til at gennemføre alle mulige reaktionære tiltag, kan man altid prøve at besmykke sig på nogle andre områder, og i dag oplevede vi både den politiske ordfører for socialdemokratiet og statsministeren prøve at give den lidt på de progressive tangenter med hensyn til udenrigsforhold. Både statsministeren og hr. Camre gav udtryk for, at det, socialdemokratiet ville, var afspænding, og det var solidaritet med den undertrykte befolkning.

Jeg mener, det er svært at tage det alvorligt. Jeg opfatter det i høj grad som røgslør. Selve Danmarks tilstedeværelse i NATO og derigennem Danmarks praktiske opbakning bag USAs oprustnings- og koldkrigs politik betyder, at man i praksis ikke kan stille sig hverken på afspændingens eller på de undertrykte folks side.

Som eksempel: situationen i Polen er faretruende, og de polske arbejdere står over for en enorm trussel i form af den sovjetiske militærmagts mulige invasion, men de trusler forstærkes faktisk af Danmarks de facto-ankendelse af USAs oprustningspolitik og koldkrigs politik.

Et andet eksempel: Danmarks holdning til El Salvador, som regeringen og socialdemokratiet taler rimelig varmt om. Der har man faktisk i praksis afvist at give økonomisk støtte til den befrielsesbevægelse, som er forudsætningen for, at der kan ske en folkelig befrielse i El Salvador. Det væsentlige, man udretter, er måske i virkeligheden en form for forplumring af diskussionen, når den danske udenrigsminister her for nylig, da Nicaraguas udenrigsminister var på besøg, talte om, at USA måske alligevel ikke var en så farlig trussel for El Salvador, som det umiddelbart kunne se ud til.

Jeg vil sige til sidst, at vi har ikke hørt et ord fra socialdemokratiet om den undertrykkelse, der sker af den katolske arbejderbefolkning i Irland, og om den politiske forfølgelse, den er udsat for.

Jeg mener, at alle disse ting er et udtryk for, at Danmark er et integreret led i den imperialistiske blok.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00, hvor vi først går til